

RECULL DE PREMSA

04/06/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/06/13	EL NOU REPARTIMENT DEL FUTBOL TELEVISIU BENEFICIA CANAL+ / ARA	4	1
04/06/13	caddy ADZUBA, Premio Julio Anguita Parrado: "SI PUDIERA CAMBIAR LAS COSAS CON UNA VARITA LO HARÍA" / EXPANSION (AULA ABIERTA)	5	1
04/06/13	RTVE ELEVA AL 8,5% LA REBAJA SALARIAL, ELIMINARÁ LA RUTA Y COBRARÁ EL COMEDOR / EL ECONOMISTA	6	1
04/06/13	JUTGEN EL SOLDAT MANNING PER LES FILTRACIONS A WIKILEAKS / ARA	7	1
04/06/13	MÉS DE 300 CANALS INFANTILS EMETEN A EUROPA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	8	1
04/06/13	«FOLLOWERS» I PERIODISME DE CARRER / DIARI DE GIRONA	9	1
04/06/13	8TV BAT EL RÈCORD ANUAL D'AUDIÈNCIA TELEVISIVA AL MAIG / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
04/06/13	EL CONSELL DE AUDIOVISUAL AFIRMA QUE TELEMADRID PERTURBA LA CONVIVENCIA / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	11	1
04/06/13	NEIX UNA RÀDIO EN LÍNIA DEDICADA ALS ATURATS / ARA	12	1
04/06/13	MORÁN SABERUT / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	13	1
04/06/13	XARXES SOCIALS I PERIODISME / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	14	1
04/06/13	TELEMADRID PAGA 1,5 MILLONES A TELEFÓNICA Y CBM EN CINCO MESES / EL ECONOMISTA	15	1
04/06/13	'FITNESS' I FAMOSEIG 'STILO BODY', LA NOVA REVISTA DEL GRUP ZETA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	16	1
04/06/13	BAYERRI, PREMI D'HONOR DE LA COMUNICACIÓ LOCAL / EL PUNT AVUI	17	1

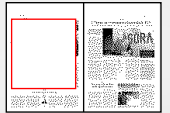

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

AUDIÈNCIA

El nou repartiment del futbol televisiu beneficia Canal+

GolT perd molt públic i Cuatro i Marca TV queden lluny de les xifres de TV3 i La Sexta

L'acord entre Mediapro i Prisa per compartir l'emissió de vuit partits de Lliga per jornada ha beneficiat Canal+ i ha fet perdre seguidors a GolT. El futbol en obert es desinfla però segueix sent rendible.

ALBERT CASTELLVÍ ROCA

BARCELONA. L'estiu passat es va posar en marxa a Espanya un nou model de repartiment dels drets d'emissió del futbol per televisió, clarament encaminat a afavorir els abonats a les plataformes de pagament. Mediapro, propietària dels drets de la Lliga i de GolT, i Prisa, que opera Canal+, van tancar definitivament la guerra del futbol amb un acord signat en ple mes d'agost, pocs dies abans de l'inici del campionat, i que tindrà validesa fins al 2015. Aquest pacte establia que totes dues plataformes emetrien de manera simultània vuit partits de cada jornada –fins llavors se'ls repartien, de manera que calia estar subscript a totes dues per veure tots els enfrontaments–, mentre que un matx continuaria en exclusiva en mans de Canal+1 i un altre s'oferiria en obert. Aquest últim, però, seria sempre un partit menor, sense el Barça ni el Madrid. A més, GolT suprimia el seu canal per als bars, que per força s'haurien d'abonar a Canal+.

Un cop acabada la Lliga, cal veure quins resultats ha donat aquest nou repartiment de drets, i la conclusió és que el gran beneficiat ha estat Canal+ Lliga. Cal tenir en compte, d'entrada, que les xifres d'audiència dels canals de pagament s'han d'agafar amb pinces, ja que parteixen d'una mostra molt més reduïda que les cadenes gratuïtes i, a més, no es computa l'audiència en bars o altres establiments on se sol reunir una gran quantitat de públic. Amb tot, la comparació entre la temporada passada i l'actual mostra una evolució prou eloqüent:

Canal+ Lliga es manté gairebé estable –ha passat d'una mitjana de 247.000 espectadors al conjunt d'Espanya a 239.000–, mentre que GolT cau en picat –dels 232.000 seguidors que tenia s'ha quedat amb 57.000–. Si es té en compte, a més, que l'audiència als bars s'ha d'ajudicar també al canal de Prisa, queda clar que aquesta plataforma ha tret molt més rendiment de la nova situació que la seva competidora.

Pel que fa al partit de Canal+1, s'ha vist poc afectat pels canvis, ja que ha mantingut l'horari dels anys anteriors i la possibilitat d'escollir enfrontaments potents. La conseqüència és que, en línies generals, l'audiència d'aquest partit no ha patit variacions importants.

Descens dels partits en obert

En canvi, el seguiment del futbol en obert ha estat clarament inferior aquesta temporada en relació amb la passada, una conseqüència fàcilment previsible tenint en compte els condicionants, tant pel que fa al canvi de dia –el partit ha abandonat els dissabtes per traslladar-se als divendres o els dilluns, dies de poca tradició futbolística– com, sobretot, per la nul·la presència dels dos grans equips de la competició. En aquest sentit, cal remarcar que la temporada passada set dels vuit partits del Barça que va oferir TV3 van tenir més d'un milió d'espectadors i que els del Madrid no van baixar dels 349.000, mentre que el més vist de tota la resta va quedar-se amb 313.000 seguidors.

Així, si el curs 2011-2012 el futbol en obert va tenir una mitjana de 3,3 milions d'espectadors a Espanya –659.000 a Catalunya, entre TV3 i La Sexta–, aquesta temporada les xifres han caigut fins als 937.000 seguidors a Marca TV –que va emetre els partits fins al març– i 1,6 milions a Cuatro –que se n'ha encarregat els últims dos mesos–. Amb tot, les ca-

ELS BARS, PER A CANAL+

Els aficionats que es reuneixen als bars per mirar futbol no computen a les xifres d'audiència dels canals de pagament. Tot i així, aquesta temporada caldria sumar-los íntegrament a Canal+, ja que GolT ha tancat el seu canal per a bars. MANOLO GARCÍA

Rendible
El futbol en obert perd seguidors però fa pujar les dades de les cadenes

denes fan una valoració positiva d'aquests resultats, que milloren els seus índexs habituals: Marca TV, que sol tancar els mesos poc per sobre de l'1% de share a l'Estat, va fer un 4,8% de mitjana amb els partits de Lliga, mentre que Cuatro, amb un 5,6% a l'abril i un 5,8% al maig, ha obtingut un 8,5% de quota de pantalla gràcies al futbol.

Menys Champions, més públic

Pel que fa a la Lliga de Campions, l'oferta també va canviar al setembre, ja que TV3 i La 1 van passar a compartir un únic partit per jornada –fins llavors cada cadena n'emetia un, en dies diferents–. Això, lògicament, ha fet baixar els resultats de cadascun dels canals, però en canvi el seguiment global dels enfrontaments ha pujat. Tant TV3 com La 1 tenien la temporada passada poc més d'un milió de seguidors i un 33% de quota a Catalunya amb cada partit, i aquest any han baixat a 884.000 i 505.000 respectivament. La suma de les dues xifres, però, dona un total d'1.389.000 espectadors que van seguir de mitjana cada matx, amb un 42,7% de share. —

Torneig de seleccions

Telecinco i Energy emetran la Copa Confederacions sencera

Telecinco i Energy emetran la Copa Confederacions, una competició que enfronta els guanyadors dels tornejos continentals de seleccions –entre els quals hi ha Espanya– i que es disputarà al Brasil entre els dies 15 i 30 d'aquest mes. Mediaset va anunciar ahir que emetrà els setze partits de la competició. D'aquests, catorze seran emesos per Telecinco, mentre que Energy televisarà els dos únics que coincideixen amb els de Telecinco. Aquest torneig posarà el punt final a una temporada en què Mediaset ha aconseguit gairebé el monopoli del futbol en obert: als partits de Lliga –que mantindrà fins al 2015– hi ha unit els de l'Europa League i els de la selecció espanyola, tant amistosos com de classificació per al Mundial de l'any que ve, a més dels de la Copa Confederacions.

LA ENTREVISTA

“Si pudiera cambiar las cosas con una varita lo haría”

ENTREVISTA CADDY ADZUBA PERIODISTA / Esta joven africana ha recibido el Premio de Periodismo Julio Anguita Parrado. Trabaja como locutora en 'Radio Okapi', emisora de la misión de la ONU en Congo.

Raquel Villaécija, Madrid

Cuando Caddy cogió el primer tomo de Derecho Penal ya tenía bien claro que lo suyo era el micrófono. En la actualidad es la periodista congoleña más galardonada en España. Ha recibido el Premio Internacional de Periodismo Julio Anguita Parrado y se están recogiendo firmas para presentar su candidatura al Príncipe de Asturias de la Concordia. Desde 2002 su micrófono en *Radio Okapi*, la red de emisoras de Naciones Unidas en la República Democrática del Congo, sirve de altavoz para las víctimas de violencia sexual.

En un país como Congo ser periodista es un atrevimiento, ¿por qué decidiste dedicarte a esto?

Desde que cumplí los 18 años tenía claro lo que quería hacer, pero seguí estudiando Derecho porque pensaba que me sería útil para defender los derechos humanos. A través del micrófono doy voz a los que no la tienen y mi conocimiento del Derecho me ayuda a denunciar las injusticias.

Defender a las mujeres en el país con la tasa más alta de violaciones es un riesgo, ¿cómo lo afrontas?

Es duro. Cada día recibes amenazas y hay algunos compañeros de otras radios que han muerto por ello. Pero yo no podría dejar de hacerlo. Es mi obligación, y al final aprendes a vivir con el riesgo. Pienso en todas esas mujeres que son violadas y mutiladas, sufren más que nosotros, los periodistas.

“Desde que cumplí los 18 años tenía claro lo que quería hacer pero seguí estudiando Derecho”

Se están recogiendo firmas para presentar la candidatura de Caddy Adzuba al Príncipe de Asturias de la Concordia. /R. V.

El nuevo documental de Ouka Leele

Caddy Adzuba ha viajado a España para presentar 'Pourquoi?', una película corta de Ouka Leele. Se trata de un corto de 17 minutos en el que la periodista denuncia la guerra que sufre Congo desde hace más de una década y que se ha cobrado ya cuatro millones de muertos.

Has ganado varios premios por tu trabajo valiente. Muchos te consideran una heroína...

Los galardones me alegran porque son un reconocimiento a un trabajo en el que nos volcamos, no sólo yo sino también mis compañeros, pero yo no me considero una heroína. Si yo pudiera cambiar las cosas con una varita mágica lo haría, pero no tengo poder, sólo mi trabajo.

¿Cómo vives con los riesgos?

Es difícil porque vas a zonas de conflicto y tocas los intereses de unos y otros. Yo he sido atacada en mi casa. No es fácil vivir con ese dolor, pero tenemos que trabajar por un mundo mejor y eso exige sacrificios. Tengo una amiga americana que estuvo ayudando a mujeres violadas y cuando llegó a Estados Unidos desarrolló un cáncer que los médicos no podían explicar. Yo creo

que desarrolló el mismo mal que las mujeres de Congo.

¿Qué es lo más duro para ti de este trabajo?

Que la voz de las víctimas no se escuche. Hay muchas cosas que te animan a seguir. Cuando denuncias un abuso y das la palabra a una víctima de violencia sexual y consigues que hable te alegras. En Congo hablar de violencia era un tabú. Antes las mujeres no denunciaban ni hablaban sobre ello para no ser señaladas. Se las echaba de casa y se las rechazaba. Gracias a nuestro trabajo hemos conseguido que las chicas cuenten lo que les pasa. Ahora van al hospital para curarse. Antes no lo hacían por miedo. Si no hemos conseguido parar la violencia contra las mujeres, al menos sí que se pueda hablar de ello, que se conozca su problema. Ellas son el motor para cambiar las cosas.

Cuando Caddy Adzuba era estudiante...

ESTUDIOS

Estudié Derecho en la Universidad de República Democrática del Congo. Como periodista no he recibido formación, sino que he sido autodidacta.

EL MEJOR RECUERDO

Cuando iba a la radio después de la facultad y contaba lo que les pasa a las mujeres que han sido víctimas de violencia sexual.

EL PEOR

El de una mujer que había sido torturada y mutilada y no quería denunciar su caso. Tardamos seis meses en conseguir que fuera al hospital. Cuando llegamos los médicos nos dijeron que tenía problemas para salir adelante pero lo logró. Después nos contó que tenía miedo de que la echaran de su aldea.

UNA PELÍCULA

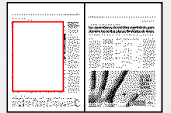
Un documental belga que habla sobre la explotación de los minerales en mi país, 'Minerales de sangre'. Explica las causas del conflicto.

UN LIBRO

'Le Repareteur', de Colette Braeckman.

UN CONSEJO

A los periodistas, que luchen por denunciar las injusticias. Es una herramienta muy valiosa para cambiar el mundo. A las mujeres y víctimas, que hablen.

RTVE eleva al 8,5% la rebaja salarial, eliminará la ruta y cobrará el comedor

El sindicato Alternativa rechaza ajuste y solicita la dimisión de Sacaluga del Consejo

África Semprún MADRID.

La dirección de RTVE ha dado los primeros pasos para alcanzar un acuerdo sobre la aplicación de las medidas de ahorro y firmar el nuevo convenio colectivo antes del 30 junio. El presidente de la Corporación, Leopoldo González Echenique, se reunió la semana pasada con los sindicatos para explicarles el plan de ajuste con el que espera ahorrar hasta 30 millones (los cinco millones restantes se quitan de directivos). El primer punto contempla una rebaja del 8,5 por ciento de la retribución de los trabajadores entre el salario base, la antigüedad, la subida de nivel y los pluses o complementos salariales. A esta reducción se suma la eliminación de una serie de beneficios sociales como la ruta, el menú del comedor gratuito o la ayuda familiar y social... una serie de ajustes que, según denuncian los sindicatos, elevan hasta el 10 por ciento la pérdida de poder adquisitivo de la plantilla.

Este plan, que parece que ha recibido el apoyo de UGT, va a ser rechazado por el sindicato Alternativa (desde mañana pasará a llamarse SI tras su fusión con Apli), que también tiene cuatro representantes en la mesa de negociación. Desde este sindicato denuncian que tras la propuesta está el consejero del PSOE Miguel Ángel Sacaluga por lo que van a solicitar su dimisión. "No puede negociar por la espalda con el presidente de RTVE. No se ha contado con el resto de los sindicatos y no ha mirado por los trabajadores", denuncian.

Por su parte, Sacaluga asegura que no ha jugado ningún papel en la batería de ajustes presentada por Echenique y que nunca ha propuesto rebajar un 5 por ciento los salarios (a lo que se suma el ajuste del 10 por ciento de los pluses y complementos para llegar al 8,5 por ciento). Según explica el consejero, él se limitó a proponer unas líneas rojas en el ajuste para que la plantilla no sufriera el grueso de los ajustes y se garantice el empleo.

Telecos y 'teles' aportarán 165 millones

La caída de la publicidad y el abandono de Vodafone del negocio audiovisual van a causar un nuevo estrago en las cuentas de RTVE. Según vaticinó el presidente de la Corporación, la aportación de las 'telecos' y las televisiones privadas se reducirá hasta los 165 millones (115 millones las operadoras y 50 millones las cadenas privadas). Esta cifra es un 40,8 inferior a los 279 millones recibidos en 2010 y un 22,8 por ciento menos que los 214 millones ingresados el año pasado, lo que dificulta poner coto al déficit.

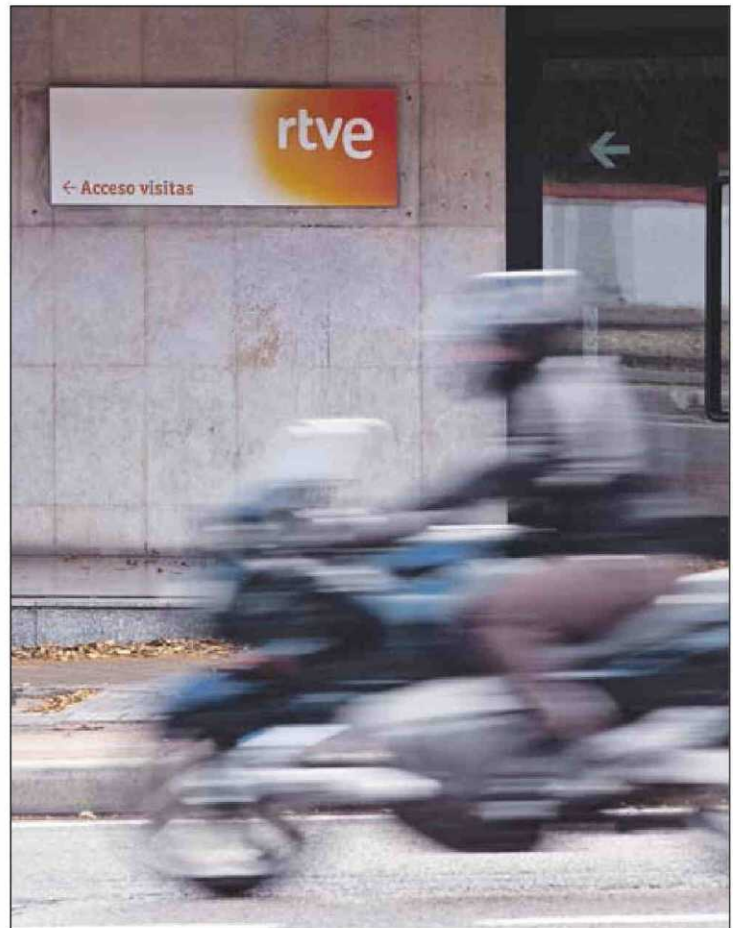
40,8

POR CIENTO MENOS

Es lo que ingresará RTVE de las telecos y las 'teles' en 2013 con respecto a 2010.

Una de las novedades del plan, que se detalla a continuación, es la aplicación de una bajada lineal del 5 por ciento sobre el salario base. La propuesta inicial contemplaba eliminar dos de las 16 pagas de la Corporación, lo que suponía un ahorro anual de unos 11 millones.

1 Adiós a las subidas salariales por antigüedad. La propuesta incluye un cambio del sistema de retribución de la antigüedad que pasa de ser un porcentaje del sueldo a suponer un aumento de 20 euros por cada trienio. La historia se repite con el salto de nivel futuro, que se eleva a 20 euros por trienio y la eliminación de la paga que se da cada 10 años. Estas partidas suponen un alza de masa salarial, que ya suma 378 millones, de tres mi-

Sede de RTVE en Torre España. SERGIO MORENO

llones anuales y a la que están dispuestos a renunciar temporalmente los sindicatos. "Los recortes planteados no son coyunturales, son para siempre. Estamos dispuestos a bajarnos el sueldo, pero no para siempre", sentencian.

2 Rebaja de un 10 por ciento de los pluses. La Corporación mantiene la idea de reducir un 10 por ciento los complementos salariales. Así, los trabajadores verán como mengua el dinero extra que reciben por trabajar en un programa, disponibilidad, polivalencia, peligrosidad, conocimiento tecnológico y así hasta 12.

3 Ajustes fuera de la masa salarial. Además de recortar las retribuciones, RTVE va a dejar de sub-

vencionar una serie de servicios. Por ejemplo, el comedor dejará de ser gratuito y los trabajadores tendrán que pagar unos cuatro euros por el menú. A su vez se va a eliminar el servicio de ruta y se van a reducir un 50 por ciento las ayudas sociales que suponen una subvención para las gafas, la ortodoncia o las familias con hijos disminuidos.

4 Garantías de empleo. El documento entregado incluye una garantía de empleo por tres años, fijando en 6.400 la plantilla máxima. Este punto se puede romper "por motivos de fuerza mayor". Un punto que deja la puerta abierta a un ERE en el que caso de que la UE declare ilegal el sistema de financiación de RTVE y elimine la aportación de las operadoras.

PROCÉS MILITAR ALS EUA

Jutgen el soldat Manning per les filtracions a Wikileaks

La defensa vol evitar que sigui inculpat d'“ajudar l'enemic”

El judici al soldat Bradley Manning, acusat de filtrar documents secrets a Wikileaks, s'ha convertit en un debat sobre el dret a la informació als Estats Units. El procés es pot allargar tres mesos.

MARIONA FERRER I FORNELLS

BARCELONA. ¿Filtrar secrets d'estat significa voler ajudar l'enemic? És el que es jutja des d'ahir a la base militar de Fort Meade, a 50 quilòmetres de Washington, on ha començat el consell de guerra contra el soldat nord-americà Bradley Manning, de 25 anys, acusat d'ajudar l'enemic per haver filtrat més de 700.000 documents classificats a Wikileaks. El procés s'ha convertit en un debat sobre el dret a la informació als Estats Units, ja que, segons els analistes, si Manning és condemnat a cadena perpètua podria establir-se un difícil precedent que amenaçaria la llibertat d'expressió i convertiria internet en un terreny perillós.

“Això forma part del pla del president Obama de criminalitzar el periodisme d'investigació sobre seguretat nacional”, explicava dissabte en una manifestació davant de Fort Meade Daniel Ellsberg, perseguit per la justícia durant els anys 70 per haver filtrat els papers del Pentàgon sobre la Guerra al Vietnam al diari *The New York Times*. “Si el govern se surt amb la seva, serà molt difícil en un futur publicar tant escàndols per corrupció com informació oficial més enllà de la que permeti l'administració mateixa”, va afegir Ellsberg, que també és membre del consell de la Fundació per la Llibertat de Premsa, fundada el 2012.

Va influir Bin Laden?

El procés va començar ahir puntualment, amb Manning encara vestit de soldat després de 1.100 dies de reclusió. El govern dels EUA va acusar-lo formalment de ser conscient que estava donant informació clau a l'enemic. “Sabia que l'enemic es beneficiaria de la informació”, va precisar el jove fiscal Ashden Fein.

L'acusació ha basat el cas en el fet que Ossama bin Laden va instruir personalment un ajudant perquè baixés filtracions de Wikileaks. De fet, sembla que, del centenar de testimonis que està previst que desfilin per Fort Meade –la majoria a porta tancada–, un serà de l'equip dels Navy Seals, les forces d'elit nord-americanes que van atacar el complex d'Abbotabad, al Pakistan. Sota el pseudònim de John Doe, està previst que el testimoni expliqui quina informació relacionada amb Wikileaks van trobar a la casa de Bin Laden.

La defensa ja ha desistit d'evitar una pena de presó per a Manning. De fet, ha acceptat deu dels càrrecs de què se l'acusa –com que va ser

Protesta dissabte a les portes de Fort Meade, on se celebra el judici, a favor del soldat Manning i el dret a la informació. NICHOLAS KAMM / AFP

una font de Wikileaks – i que li comportarien una pena de presó màxima de 20 anys. El seu objectiu és desmuntar la teoria que el soldat sabia que ajudaria Al-Qaida, i que estava actuant en contra de l'acta d'espionatge dels EUA del 1917.

“Era jove, tímid, però tenia bones intencions”, va dir ahir l'advocat de Manning, David Combs. Segons la defensa, durant els sis mesos que va descarregar-se informació com a analista d'intel·ligència a l'Iraq (entre 2009 i 2010), el soldat “creia que si la gent tenia accés a la informació faria del món un lloc millor”.

Manning va ser detingut el maig del 2010 a Bagdad i va passar nou mesos aïllat davant la possibilitat que se suïcidés –tancat en una cel·la de 6m² 23 de les 24 hores del dia.

En un article publicat al *New York Times* diumenge, el fundador de Wikileaks, Julian Assange –que viu a l'ambaixada de l'Equador a Londres perquè no l'extraditin a Suècia, on el busca la justícia–, recordava que el març passat Washington va admetre que ja feia tres anys que tenia oberta una investigació criminal contra l'organització, en què Manning era un dels seus fronts. “Un procés –denunciava– en què la majoria dels testimonis seran secrets”.

Les claus

Els principals actors d'un procés que s'allargarà fins a l'agost

Denise Lind, la jutge

És l'encarregada de presidir el judici militar que més paperassa ha generat de la història dels EUA. Manning va rebutjar que el tribunal militar el formessin tres jutges, com passaria en un de civil.

David Coombs, l'advocat

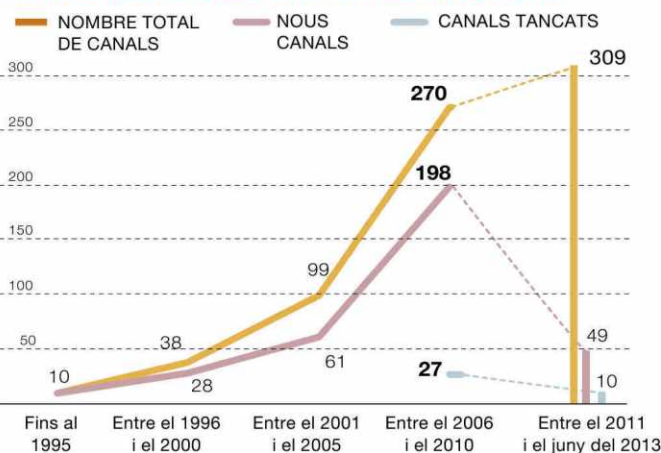
Criticat per haver acceptat alguns dels càrrecs que aboquen Manning a 20 anys de presó, ha basat l'estratègia de la defensa a evitar que se'l condemni per “ajuda a l'enemic”. Va ser tinent coronel.

Ashden Fein, el fiscal

Duresa i secretisme. Són els dos trets que han caracteritzat la fiscalia durant els 17 mesos de vistes preliminars. El jove Ashden Fein lidera un equip que només ha acceptat reduir 8 anys una pena de 150.

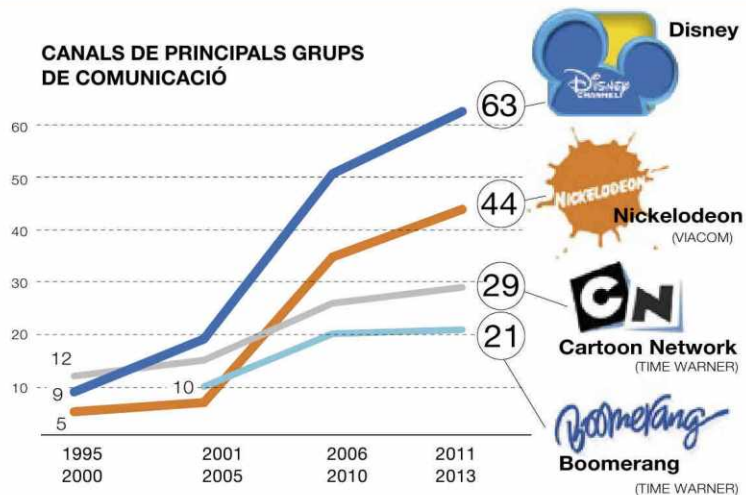

NOMBRE DE TELES INFANTILS A EUROPA

Font: Observatori Audiovisual Europeu

CANALS DE PRINCIPALS GRUPS DE COMUNICACIÓ

EL PERIÓDICO

INFORME

Més de 300 canals infantils emeten a Europa

► Els grups amb més oferta són Disney, Time Warner i Viacom, dels EUA

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La televisió tradicional té molt de futur. O almenys això és el que es pot deduir davant un exhaustiu estudi que ratifica que a Europa estan emetent actualment més de 300 canals temàtics infantils, una xifra que triplica el nombre de televisions específicament dirigides als nens que existien al continent fa tot just una dècada.

Segons un informe que ha fet públic l'Observatori Audiovisual Europeu, amb motiu del Dia Internacional del Nen –que se celebra oficialment al mes de juny–, actualment emeten a la Unió Europea més de 280 canals infantils, que arriben a

309 a tot el continent europeu. Si es té en compte que a finals dels anys 90 es podien sintonitzar a Europa 38 canals per a canalla, aquest creixement es pot qualificar de brutal.

Ja al llarg dels primers anys del segle XXI hi va haver un espectacular creixement de l'oferta, arran sobretot del gran desenvolupament de tot el marxandatge de productes relacionats amb les produccions infantils –un negoci molt lucratiu que va permetre aquest creixement de l'oferta audiovisual–. Però el gran salt va arribar amb el desembarcament de les poderoses majors nord-americanes, entre el 2006 i el 2010. Disney, Time Warner i Viacom van cocacolanitzar l'oferta audiovisual a Europa: durant aquells quatre anys

L'ÈXIT ESPANYOL Neox dedicarà els matins de l'estiu als nens

► L'oferta infantil sense codificar a Espanya és un bon exemple de l'èxit d'aquests canals: Clan (2,3%), Boing (1,6%) i Disney (1,2%) van sumar més del 5% de l'audiència total del maig, a la qual s'ha d'afegir el Super3 (1,7%), a Catalunya. No és estrany que A-3 dediqui aquest estiu tots els matins del canal adult Neox als nens, amb l'estrena del macroprograma Neox kidz.

van començar a emetre uns 200 nous canals infantils, amb una oferta de producció majoritàriament nord-americana.

DOMINI DELS EUA // L'informe de l'organisme europeu assenyalava la gran presència dels Estats Units en l'oferta audiovisual infantil europea: el grup Disney té actualment en emissió a tot el continent un total de 63 canals, el segueixen Nickelodeon (44 canals), Cartoon Network (29 canals) i Boomerang (21 canals).

En aquest últim sexenni, a causa en part de la crisi econòmica i de l'evident saturació del mercat, el creixement de l'oferta s'ha moderat bastant. Però ni de bon tros ha deixat d'augmentar. ≡

Lluís Cucarella

«FOLLOWERS» I PERIODISME DE CARRER

Quan els cercadors van començar a consolidar-se, en l'època en la qual Google encara no dominava el mercat, i altres que l'havien precedit com Altavista, es ballaven per no sucumbir al poder de l'algoritme creat per **Larry Page** i **Sergey Brin**, el periodisme ja va començar a aprofitar-se d'una minoritària, encara que creixent i interessantíssima font d'informació addicional en la qual els periodistes se submergien de tant en tant a la recerca de la dada que corroborés les seves sospites o simplement a la caça d'un cap al descobert que amagués un gran cabdell, com es feia a vegades en el món físic amb butlletins oficials, revistes sectorials o fulls parroquials, amb la qual es completava el que s'obtenia gràcies als contactes que confiaven en el periodista, les fonts actives que es cultivaven dia a dia i que confirmaven sospites o donaven al periodista no només dades o impressions que podien transformar-se en una notícia o una gran primícia, sinó el *feedback*, la retroalimentació necessària per prendre el pols a un tema o a una comunitat o fins i tot, al propi treball que un feia. És cert que hi havia usuaris en línia agrupats entorn de temes d'interès, en eines de debat i participació, però el seu ús no era generalitzat, i el que aportava Internet al periodisme era un incipient

mètode de rastreig d'informació o de troballa de perles informatives.

Però l'eclosió de xarxes socials com Twitter i el seu ús periodístic han vingut a unir els dos conceptes, el del rastreig de dades i el del valor dels contactes. En la seva vessant de font per ser rastrejada, el seu poder s'ha multiplicat i les xarxes socials permeten seguir què diuen, conscientment o per inconsciència verbal, les persones que resulten interessants des d'un punt de vista informatiu, o estar al corrent d'algun tema en temps real. En ser l'ús de Twitter tan massiu, aquestes dades restringides abans al món físic són també de manera creixent en el món en línia, en boca dels seus protagonistes, multiplicant-se gràcies al poder de difusió de les xarxes socials, i esperant ser trobats. És cert que aquesta pròpia dimensió que han pres les xarxes socials pot desorientar si no sap gestionar-se, però no serveix d'excusa al·ludir a la sobreabundància d'informació que ha propiciat Internet i per tant les xarxes socials. La sobreinformació no és un problema; el problema sempre és el mal ús dels filtres. En el món digital i en el pre-digital. Estar desconnectat de les xarxes socials, almenys d'aquelles que des d'un punt de vista periodístic tenen més valor, és per tant donar l'esquena a una infinitat de possibilitats d'enriquir informativa-

ment els diaris, ràdios o televisions.

I en la seva vessant de connexió amb fonts directes o fins i tot amb els nostres lectors, el seu valor és d'un potencial inimaginable. Si es té molt present que no es tracta només de «nosaltres», els periodistes, sinó que la xarxa social és una comunitat, en la qual es dona i es rep, aquest cultiu es tradueix en contactes valuosíssims, entre els quals s'inclou també als lectors, d'una manera que mai havia passat. Ben gestionades les xarxes socials, enfortint els llaços amb els contactes i seguint la informació, com en el món físic, els beneficis que s'obtenen, en forma de primícies, millora de la informació, presa del pols de sectors socials, i fins i tot ajudes directes a l'hora d'investigar un tema, són inqüestionables per als mitjans, es publiquin en un o altre suport. Si oblidem que les xarxes socials són multidireccionals, i seguim usant-les unidireccionalment, llavors perden tot el seu potencial. La comunitat els dona l'esquena.

I si a més del seu potencial com a immensa font d'informació en temps real o com a mitjà de descobrir, estar en contacte i fidelitzar noves fonts, incloent-hi lectors, hi afegim com a tercer pilar la capacitat de les xarxes socials d'amplificar i difondre informació, donar una empenta a una primícia acabada de publicar al diari i veure com va evolucionant, retroalimentant-la i obrint nous camins, conclourem que ser incapaços de gestionar adequadament les xarxes socials és un imperdonable error d'estratègia per al periodisme, una limitació sense disculpa possible.

Cert que hi ha falses notícies i intoxicacions a les xarxes socials, però també n'hi ha al carrer. Als fonaments tradicionals del periodisme correspon lidiar-hi, siguin al carrer o a Twitter, i comprovar la seva veracitat. Les xarxes socials no substitueixen al periodisme. És més, el necessiten. Seria un error no aprofitar l'oportunitat.

Però, dit això, també seria un error inexcusable suposar que la gestió de les xarxes socials per part dels periodistes ha substituït completament al carrer i que ja no val la pena esforçar-se per patejar-lo, perquè la realitat és que el carrer, el món més enllà de les xarxes socials, segueix existint, i és allà on segueixen estant també veus que no s'escolten a la xarxa, a vegades les veus dels més febles, i no només sempre veus sinó també, a vegades, silencis, els silencis dels poderosos que segueixen ocultant el que no volen que se sàpiga.

Quan em pregunten, per tant, si prefereixo un periodista amb molts *followers* a un que escriu bé, contesto sempre el mateix, que prefereixo un periodista que porti notícies, de les xarxes socials i del carrer i que, si no és molt demanar, escrigui prou bé i de manera prou ordenada i estructurada com perquè se l'entengui. Si, a més, té gràcia per explicar-ho i rudiments per muntar la carcassa narrativa en el suport que correspongui, molt més a favor seu. Ni només xarxes socials ni viure d'esquena a elles. El periodista, on és la notícia. I ofici per saber explicar-la després.

8tv bat el rècord anual d'audiència televisiva al maig

La televisió del Grup Godó tanca el maig amb un nou màxim anual del 3,6% i consolida l'alça en dispositius digitals

BARCELONA Redacció

Un altre mes, l'oferta televisiva de 8tv guanya terreny entre les preferències de l'audiència televisiva catalana i la cadena del Grup Godó aconsegueix al maig contundents avenços d'audiència que la situen com una de les televisions de més creixement a Catalunya.

D'acord amb les últimes dades mensuals del panel de Kantar Media, 8tv obté al maig una quota de pantalla del 3,6% a Catalunya, que suposa un nou màxim mensual per a la cadena des del mes de gener, i amb el qual eleva tres dècimes el registre de l'any anterior.

Les dades testifiquen, a més, que la bona acollida de les propostes de 8tv s'estén de manera homogènia per tot el territori català, amb nous màxims anuals també a les províncies de Girona (4,0%) i Tarragona (3,9%).

Així mateix, 8tv registra un

Josep Cuní, Ruth Jiménez i Alfons Arús

altre rècord mensual referent a la quota de pantalla els dies feiners, amb una quota diària del 4,1%, la màxima des del novembre del 2012.

Amb aquests resultats, 8tv consolida la posició dins del rànquing nacional de cadenes autonòmiques i ja és la tercera més vista, superant els consums de Telemadrid, TVG, C9 i ETB2 i només per darrere de TV3 i Canal Sur.

Als avenços de la quota de pantalla cal sumar-hi l'aug-

ment que experimenta la xifra mitjana d'espectadors de la cadena, que al maig ja és la tercera que més creix a Catalunya, un 8% l'últim any. Aquest mes van veure diàriament 8tv més d'1,3 milions de catalans.

Les dades revelen que l'oferta de 8tv guanya solidesa especialment els dies feiners, amb un increment de l'11%, i destaquen les franges de migdia-tarda, amb el magazine *Arucitys* d'Alfons Arús, i el *prime time*, amb *8 al dia*, el magazine d'actu-

alitat de Josep Cuní, que es consolida com la segona oferta preferida pels catalans i que -amb una quota de pantalla del 8,2% de 21 h a 21.30 h- supera els registres dels informatius de cadenes estatals.

La influència de *8 al dia* com a referent d'actualitat té extensió a les xarxes socials, amb més de 15.000 seguidors a Facebook i gairebé 34.000 seguidors a Twitter, i és el programa

La cadena privada és la tercera televisió autonòmica més vista, després de TV3 i Canal Sur

informatiu amb un nombre més gran de seguidors en aquesta xarxa social. El seguiment d'*Arucitys* és igualment destacable: gairebé té 13.000 seguidors a Facebook i 30.000 a Twitter.

8tv ha llançat una aplicació de vídeos que permet seguir la programació i interactuar amb la redacció des dels dispositius digitals d'Apple i Android de manera totalment gratuïta. Aquesta aplicació ja ha registrat 40.000 descàrregues.●

El Consell de l'Audiovisual afirma que Telemadrid perturba la convivencia

Considera que equiparar el nacionalismo con el nazismo «fomenta la discriminación»

G. G. / Barcelona
Dura réplica a Telemadrid y el contenido de una información emitida. La denuncia realizada sobre el sistema de inmersión lingüística en Cataluña que realizó esta cadena autonómica hace unas semanas ha enfadado al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC). En este espacio televisivo se llegó a comparar el nacionalismo con el nazismo o el estalinismo, lo que ha llevado al CAC a considerar que el espacio «fomenta la discriminación contra los nacionalismos catalán y vasco».

El Pleno del CAC considera que la emisión de varios contenidos de la sección Zoom del programa Telenoticias difundido por Telemadrid el pasado 30 de abril «fomenta la discriminación contra los nacionalismos catalán y vasco por vincular expresiones políticas representadas por dirigentes nacionalistas democráticas con regímenes totalitarios».

El CAC ha trasladado esta decisión al gobierno de la Comunidad de Madrid para que adopte las medidas que «considere oportunas» ya que consideran

que se ha vulnerado la Ley de Comunicación Audiovisual. En este sentido, este organismo catalán también reclama que la cadena autonómica retire el contenido difundido de la web de Telemadrid, ya que todavía se puede ver.

En un comunicado, el consell afirmó que estas imágenes emitidas «reflejan con una especial intensidad un mensaje negativo y vejatorio, vinculando expresiones políticas plenamente democráticas» con dictaduras.

En concreto, el CAC destaca que se adopta un «mensaje que por su naturaleza hiere y perturba gravemente la adecuada con-

vivencia entre comunidades» ya que se compara «dos genocidas y miembros de la banda terrorista ETA con diferentes líderes políticos que adoptan el catalanismo» en su discurso para «asociarlo a movimientos o regímenes que se han significado por su desprecio a la dignidad humana».

Por eso, el Consell de l'Audiovisual indicó que estos contenidos pueden ser constitutivos de una infracción muy grave de la normativa de la comunicación audiovisual ya que «van más allá de la mera exposición de una idea o de una opinión, y fomenta y justifica un discurso

que no se puede amparar en el ejercicio de la libertad de expresión».

El organismo catalán que vela por los contenidos audiovisuales también denuncia que el programa tiene una falta de pluralismo. En este sentido destacan que las declaraciones de los expertos que se incluyen —el sociólogo Amando de Miguel y Fernando Vilches, director del Departamento de Lengua de la Universidad Rey Juan Carlos— expresan «opiniones coincidentes entre sí y con el conjunto del reportaje». Además, se indica que no se separó «entre la información y la opinión».

CRISI

Neix una ràdio en línia dedicada als aturats

J.C.

BARCELONA. El sector de la comunicació és un dels més perjudicats per la crisi econòmica que afecta Espanya actualment. Per això diversos professionals han decidit reinventar-se i, molt atents al context, han fundat X Fin Radio, una emissora que té els aturats com a *target* essencial.

La cadena, que només emet *online*, té com a objectiu facilitar la cerca de feina als més de sis milions d'aturats que hi ha a l'Estat. Per això des d'ahir al migdia aquesta emissora presenta –a través del portal www.xfinradio.es i de dispositius

mòbils– continguts d'informació, música i entreteniment especialment pensats per a persones desocupades.

El Grup S4 Media, especialitzat en ràdios corporatives i canals de comunicació *online* personalitzats, ha estat l'encarregat de donar vida al projecte, que té Óscar Montero com a director. "Neix com una eina social", explica Montero. Amb ell, Mireia Faura i Javier Fuillerat seran els responsables de les sis hores de directe que s'emetràn de dilluns a divendres.

Atenent a l'objectiu per al qual han nascut, la seva programació donarà consells laborals impartits per

La graella inclourà consells laborals, una borsa de treball i informació sobre cursos de formació. F. MELCION

especialistes –que explicaran com preparar entrevistes de feina i currículums–, informará sobre cursos de formació i inclourà una borsa de treball com més heterogènia i àmplia millor.

A més de les sis hores en directe, la resta de la programació es farà de manera automatitzada amb anuncis i missatges per a l'oient intercalats amb música. Insisteixen que no és una emissora convencional, que és un "concepte diferent" per al mercat actual, però tot i això no volen deixar de "sonar professionals" i confien "que l'aturat no noti cap diferència entre escoltar el dial i la ràdio per internet".

X Fin Radio destinarà el 30% de la seva facturació a finalitats socials, i el primer dilluns de cada mes sortirà al carrer per acostar-se a tot hom que vulgui viure en directe com es fa aquest tipus de ràdio. ■

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Morán
saberut

L'última *Sabatina Intempestiva* de Gregorio Morán duia per títol "La nostra mort serà un suïcidi" (1/VI/2013) i posava al mateix nivell tres fets recents per bastir un discurs cataclísmic sobre el futur del periodisme: l'adéu forçós de Maruja Torres al diari *El País*, una falta d'ortografia en l'edició castellana de *La Vanguardia* ("Dos islamistas degollan -en comptes del correcte *degüellan-* con machetes a un soldado en el sur de Londres") i unes declaracions de José Martí Gómez a la revista del Col·legi de Periodistes ("el periodisme està acollonit"). La conclusió del tricolumnista (les seves *Sabatines* són filípiques que es publiquen a tres columnes) era sentenciosa: el periodisme té por, però no pas de les noves tecnologies, sinó dels "vells poders". Abans d'arribar-hi, Morán s'entretenia molt en la falta d'ortografia en castellà, es preguntava retòricament si era important, es responia que sí i hi afegia (disculpin la longitud de la cita, però Morán és amant de la hipotaxi): "Encara que tothom es pot equivocar, fa esglaiar que no tan sols no aparegui cap rectificació (...) sinó que a més ningú no hagi escrit (...) per assenyalar aquest desgavell lingüístic que posa davant nostre una qüestió que, tot i que no hauria de ser necessàriament greu, sí que comença a ser-ho: o escrivim bé les dues llengües, o tot d'un plegat sorgeix l'evidència que totes dues s'escriuen amb el cul, per no dir amb parts més pudendes". Hi estic plenament d'acord.

Ara Morán acaba de recollir alguns articles seus a *La decadència de Catalunya* (contada por un charnego)

Posa al mateix nivell tres fets recents per bastir un discurs cataclísmic sobre el futur del periodisme

(Debate). Al pròleg, que deu ser l'únic text inèdit del llibre, Morán rememora els temps de Jordi Pujol i reproduïx una dita molt catalana: "San Pancras: doneu-nos salut i feina". Que sant Pancraç perdi la ce trencada potser es deu al teclat de la màquina (dels *vells temps*) que encara fa servir Morán per escriure. La *t* re-

sulta més intrigant en un internacionalista com ell, perquè fins i tot apareix a l'estació londinenca de Saint Pancras. Morán admet que tothom es pot equivocar. Un altre expresident que treu el cap, Pasqual Maragall, perd la *q* i esdevé Pascual (que és com s'escrivia en temps dels *vells poders*). La cosa es complica quan llegim a la pàgina 23 que "Lluís Companys declaró el Estat Catalá", amb un inexistent accent obert que contrasta amb la mentalitat lingüística de Morán, capaç de dissertar sobre com sona de diferent en català la paraula *traïdor* (pàgina 151), però no pas d'escriure-la de forma correcta, amb la dièresi que fa de *traïdor* un mot trisíl·lab que, certament, es pronuncia diferent en català. Tothom es pot equivocar i rectificar, senyor Morán, però no tothom pot donar lliçons de llengua.

Lluís Foix

Xarxes socials i periodisme

El primer ministre Erdogan guanya habitualment les eleccions a Turquia i ha estat posat com a exemple de com una societat musulmana pot ser també democràtica. L'islamisme del partit d'Erdogan s'ha introduït subtilment en la societat turca que ha estat protegida políticament pels militars laïcistes hereus d'Atatürk que són els garants de la Constitució.

Erdogan ha guanyat el pols als militars i en els últims deu anys ha introduït un conservadorisme islàmic que aquests dies s'ha discutit violentament a la plaça Taksim d'Istanbul i en altres centres de dese-

nes de ciutats turques. La joventut turca i l'oposició laica protagonitzen unes protestes que poden indicar el declivi del carismàtic Erdogan.

El primer ministre turc ha qualificat les xarxes socials com la pitjor amenaça perquè contenen els exemples més clars de mentides. Les xarxes socials van influir en les protestes de la plaça Tahrir al Caire, així com en altres espais públics de Tunísia, Líbia i altres països musulmans en estat de convulsió. A Síria també s'utilitzen, però són les bales i les bombes les que parlen més fort i amb més contundència per imposar els seus criteris.

Una de les novetats més rellevants en les relacions entre governs i governats és l'aparició de les xarxes socials, que, en principi, són neutres però el seu contingut pot mobilitzar multituds en favor o en contra d'una causa, ja sigui amb arguments contrastats, amb veritats o mitges veritats, amb rumors i mentides, amb anònims i amb l'agitació i propaganda pròpia de sistemes autoritaris o d'altres que, tot i sent democràtics, també tenen aquests tics encara que no ho sàpiguen. Aquesta és la realitat que solca els núvols digitals que afecten tota mena de règims.

El periodisme de les xarxes s'ha socialit-

zat i és imparable per a les coses bones i no tan bones. El periodisme més reflexiu, asosssegat i fins ara més influent es veu superat per la immediatesa i la superficialitat. No ha sabut reaccionar amb intel·ligència.

Harold Evans, exdirector de *The Sunday Times*, deia que "mentre l'objectiu sigui financer i no periodístic, el diari cau i decau. Així que es comença a destruir el contingut periodístic del diari, no hi ha ni la més petita possibilitat d'èxit". La mítica propietària de *The Washington Post*, Katherine Graham, ho resumia encara millor: "L'excel·lència periodística i els beneficis van de bracet".●

Telemadrid paga 1,5 millones a Telefónica y CBM en cinco meses

Cataluña critica a la cadena por discriminar los nacionalismos

elEconomista MADRID.

El proceso de privatización de Telemadrid todavía no ha arrancado (no se han convocado los concursos), pero ya se han empezado a otorgar a dedo contratos a empresas privadas para asegurar la emisión de la parilla. En enero contrató a TSA, filial de Telefónica y CBM (filial de Secuoya) para aportar los servicios técnicos y el personal necesario para que la tele no se fuera a negro. Unos contratos temporales que ha supuesto el desembolso de 1,5 millones de euros en cinco meses.

El acuerdo con Telefónica ya lleva cuatro meses en vigor y supone un desembolso fijo de 278.000 euros al mes y un gasto mensual estimado para posibles servicios extraordinarios. El con-

278.000

EUROS

Es el fijo que Telemadrid paga al mes a Telefónica por prestar servicios audiovisuales.

trato ser puede renovar mensualmente hasta un máximo de seis meses por lo que Telemadrid todavía tiene margen para pensar los pliegos de concurso de privatización.

Al retraso en sus planes se suma el recurso ante el Supremo del ERE, que ha sido declarado improcedente y los enfrentamientos con las demás autonómicas de España. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha asegurado que un reportaje emitido por el programa *Telenoticias* de Telemadrid, en el que se comparaba el uso del lenguaje nacionalista con la propaganda usada por el nazismo o el estalinismo, favoreció el "fomento de la discriminación" hacia los nacionalismos catalán y vasco.

'FITNESS' I FAMOSEIG 'Stilo Body', la nova revista del Grup Zeta

El Grup Zeta compta amb una nova revista als quioscos, *Stilo Body*, una completa guia de *fitness*, bellesa i benestar. La nova publicació porta a la primera portada la cantant **Beyoncé** (foto), que descobreix la seva rutina en *fitness* i les claus de la seva dieta. Al llarg de 148 pàgines, *Stilo Body* revela amb tot luxe de detalls les dietes i plans d'entrenament que porten a terme les famoses.

GUARDÓ

Bayenni, premi d'honor de la Comunicació Local

El jurat dels Premis de Comunicació Local de la Diputació de Barcelona ha elegit el periodista ebrenç Josep com a Premi d'Honor d'enguany. El guardó se li entregarà, junt amb la resta de premiats, el 28 de juny a Igualada. Bayenni (Tortosa, 1944) ha tingut una llarga trajectòria en el camp de la informació de proximitat a les Terres de l'Ebre. Excorresponsal i excol·laborador de diversos diaris –entre els quals, l'Avui i El Punt–, actualment escriu un espai quinzenal al setmanari *L'Ebre* i fa un programa a la cadena local Ebre TV. ■ REDACCIÓ